

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів
дисертації Юрка Ігоря Сергійовича на тему:
«Інтелектуальний капітал як стратегічний ресурс інноваційного розвитку
підприємств»
за спеціальністю 051 «Економіка»

Фаховий семінар було проведено на засіданні кафедри економіки та управління Черкаського державного технологічного університету, протокол № 17 від 01 червня 2026 р.

На семінарі були присутні викладачі кафедр економіки та управління, менеджменту та бізнес-адміністрування, маркетингу Черкаського державного технологічного університету та здобувач освітнього ступеня доктора філософії:

Манн Р.В., д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки та управління;

Захарова О.В., д.е.н., професор, професор кафедри економіки та управління;

Одінцов О.М., д.е.н., професор, професор кафедри економіки та управління;

Пріхно І.М., д.е.н., професор, професор кафедри економіки та управління;

Ільченко Н.В., к.держ.упр., доцент, доцент кафедри економіки та управління;

Березюк-Рибак І.Р., к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та управління;

Мартінович В.Г., к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та управління;

Рябоконь Н.П., к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та управління;

Скорик О.О., к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та управління;

Слинько М.Ю., доктор філософії PhD, доцент, доцент кафедри економіки та управління;

Якушева О.В., к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та управління;

Васильченко Л.С., д.е.н., професор, завідувач кафедри маркетингу;

Бітюк І.М., к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та бізнес-адміністрування;

Пригодюк О.М., к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та бізнес-адміністрування;

Юрко І.С., здобувач освітнього ступеня доктора філософії.

Тему дисертаційної роботи було затверджено вченою радою факультету економіки та управління Черкаського державного технологічного університету, протокол № 2 від 23 вересня 2024 р. Науковий керівник: д.е.н.,

проф. Захарова Оксана Володимирівна – призначений наказом Черкаського державного технологічного університету № 251/04 від 26 вересня 2022 р.

Дисертація повною мірою відповідає пунктам 6, 8 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради про присудження ступеня доктора філософії в Черкаському державному технологічному університеті», затвердженого вченою радою Черкаського державного технологічного університету, протокол № 14 від 18.04.2022 р. (зі змінами та доповненнями).

Робота містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки». Дисертацію виконано державною мовою та відповідно до наявних вимог щодо оформлення.

1. Актуальність теми дослідження.

В умовах глобалізації, цифрової трансформації економіки, посилення конкуренції та переходу до економіки знань інтелектуальний капітал набуває статусу одного з ключових стратегічних ресурсів для забезпечення інноваційного розвитку підприємств. Сучасні тенденції світового господарства свідчать про те, що конкурентоспроможність підприємств дедалі менше визначається наявністю матеріальних активів і все більше залежить від рівня розвитку людського потенціалу, інтелектуальних ресурсів, організаційних знань, інноваційної культури та здатності до генерації й комерціалізації нових знань.

Особливої актуальності проблема формування та ефективного використання інтелектуального капіталу набуває в умовах трансформаційних процесів в економіці України, необхідності повоєнного відновлення, інтеграції до європейського економічного простору та переходу до інноваційної моделі розвитку. За таких умов саме інтелектуальний капітал стає основою підвищення продуктивності, технологічної модернізації підприємств, забезпечення їхньої адаптивності до кризових викликів і формування довгострокових конкурентних переваг.

У сучасній економічній науці інтелектуальний капітал розглядається як складна багатокомпонентна система, що включає людський, структурний та реляційний капітал, взаємодія яких формує інноваційний потенціал підприємства. Водночас практика господарювання свідчить про наявність низки проблем, пов'язаних із недостатнім рівнем управління інтелектуальними ресурсами, складністю їх оцінювання, відсутністю ефективних механізмів інтеграції інтелектуального капіталу у стратегічне управління підприємствами та недостатнім використанням його можливостей у процесах інноваційного розвитку.

Актуальність теми посилюється також розвитком цифрових технологій, штучного інтелекту, автоматизації бізнес-процесів і зростанням ролі нематеріальних активів у формуванні ринкової вартості підприємств. У цих

умовах підприємства потребують нових підходів до формування, накопичення, оцінювання та використання інтелектуального капіталу як стратегічного ресурсу інноваційного розвитку.

Таким чином, необхідність поглиблення теоретико-методичних засад і розроблення практичних рекомендацій щодо формування та ефективного використання інтелектуального капіталу як стратегічного ресурсу інноваційного розвитку підприємств визначає актуальність теми дисертаційної роботи, її теоретичне та практичне значення.

Дисертаційну роботу І.С. Юрка виконано відповідно до наукової тематики Черкаського державного технологічного університету Міністерства освіти і науки України. У межах науково-дослідної теми «Теорія і практика сталого розвитку: держава, бізнес, громада» (державний реєстраційний номер 0120U104957, 2020-2023 рр.) дисертантом розроблено рекомендації щодо стратегічних напрямів інноваційного розвитку суб'єктів господарювання на основі управління інтелектуальним капіталом, які забезпечують інтеграцію людського, організаційного та споживчого капіталів у єдину систему стратегічного управління інноваціями на рівні бізнесу та держави. У процесі виконання науково-дослідної теми «Економіка та суспільство: сталий, інноваційний, цифровий розвиток» (державний реєстраційний номер 0125U001426, 2025-2028 рр.) дисертантом обґрунтовано розрахунково-аналітичний інструментарій оцінювання людського, організаційного та споживчого капіталів, який забезпечує комплексну діагностику рівня сформованості та ефективності використання інтелектуального капіталу суб'єктів господарювання.

Метою дисертаційної роботи є розроблення теоретико-методичних засад та практичних рекомендацій щодо формування, оцінювання та стратегічного використання інтелектуального капіталу як ключового ресурсу забезпечення інноваційного розвитку підприємств.

Для реалізації поставленої мети у роботі вирішено низку наукових і прикладних завдань, зокрема:

- сформовано теоретичні засади формування та розвитку інтелектуального капіталу підприємства;

- обґрунтовано структуру інтелектуального капіталу підприємства;

- представлено структурно-функціональну модель інтелектуального капіталу підприємства;

- обґрунтовано методичний підхід до оцінювання структурних компонентів інтелектуального капіталу підприємства;

- розроблено методичний підхід до комплексного оцінювання тенденцій розвитку інтелектуального капіталу в країні;

- запропоновано концептуальні засади організаційно-управлінських технологій розвитку інтелектуального капіталу підприємства;

- сформовано концептуальний підхід до управління внутрішньоорганізаційними знаннями;

обґрунтовано стратегічні напрями інноваційного розвитку підприємства на основі управління інтелектуальним капіталом.

Об'єктом дослідження визначено процеси формування, розвитку та використання інтелектуального капіталу підприємств у сучасних умовах господарювання.

Предметом дослідження є сукупність теоретичних, методичних та практичних засад управління інтелектуальним капіталом як стратегічним ресурсом забезпечення інноваційного розвитку підприємств.

Методологічну основу дослідження становлять загальнонаукові та спеціальні методи, серед яких:

системний – для уточнення сутності терміну «інтелектуальний капітал підприємства», обґрунтування ключових тенденцій, що визначають стан та перспективи розвитку інтелектуального капіталу в країні, систематизації інструментарію оцінювання структурних компонентів людського капіталу підприємства;

логічного узагальнення – для структурування інтелектуального капіталу підприємства за компонентами;

абсолютних, відносних і середніх величин, аналізу рядів динаміки та структурних зрушень – для оцінювання тенденцій розвитку структурних компонентів інтелектуального капіталу в країні на основі світових та національних індикаторів;

експертних оцінок – для визначення рівня впливу ризиків на розвиток інтелектуального капіталу підприємства;

історико-логічний – для дослідження еволюції теорії інтелектуального капіталу підприємства у глобальному вимірі;

аналізу та синтезу – для діагностики структурних компонентів інтелектуального капіталу національних інноваційних підприємств;

діалектичний – для виявлення взаємозв'язків між інтелектуальним капіталом та активізацією інноваційних процесів на рівні підприємства;

системно-функціональний – для обґрунтування моделі інтелектуального капіталу підприємства та його впливу на інноваційний розвиток, обґрунтування організаційно-управлінських технологій розвитку інтелектуального капіталу підприємства;

монографічний – для систематизації принципів управління інтелектуальним капіталом підприємства;

сценарний – для обґрунтування ключових напрямів інноваційного розвитку та ефективного управління інтелектуальним капіталом підприємства.

2. Формулювання наукового завдання, нове розв'язання якого отримано в дисертації.

Наукова новизна результатів дослідження, одержаних І.С. Юрком, полягає в розробці концептуальних основ управління інтелектуальним капіталом як стратегічним ресурсом, конкретизованих у теоретико-

методичних підходах та системному інструментарії його реалізації в умовах інноваційного розвитку підприємств.

3. Наукові положення, розроблені особисто дисертантом, їхня новизна.

До основних наукових результатів, які визначають наукову новизну дисертаційної роботи, належать:

удосконалено:

понятійно-категорійний апарат дослідження, зокрема окреслено послідовність і циклічність етапів розвитку та використання інтелектуального капіталу підприємства, які, на відміну від існуючих, охоплюють процедури формування, інституціоналізації, комерціалізації, синергії, відтворення та розвитку, послідовна реалізація яких на практиці дозволить інтенсивно нагромаджувати та підвищувати ефективність використання інтелектуальних ресурсів, забезпечити стійке інноваційне зростання, посилити конкурентні переваги та збільшити загальну вартість підприємства;

методичний підхід до оцінювання структурних компонентів інтелектуального капіталу підприємства, який, на відміну від наявних, ґрунтується на поєднанні багатокритеріальної оцінки, заснованої на інтеграції кількісних і якісних показників та врахуванні міжкомпонентних зв'язків між людським та структурним (організаційним) капіталом, перехід фахівцями підприємства на який дозволить підвищити точності процедур оцінювання тенденцій нагромадження людського капіталу на індивідуальному та організаційному рівнях, обґрунтованість управлінських рішень щодо розвитку кожного структурного компоненту інтелектуального капіталу і економічну ефективність діяльності підприємства;

методичний підхід до комплексного оцінювання тенденцій розвитку інтелектуального капіталу на державному рівні, який, на відміну від наявних, базується на застосуванні міжнародних і національних індексів для ґрунтового визначення тенденцій розвитку інтелектуального капіталу на рівні країни та динамічному порівняльному аналізі досягнутих позицій у глобальному (порівняно з країнами-лідерами) та регіональному (порівняно з сусідніми країнами) вимірах, що дозволить виявити потенціал розвитку кожного зі структурних компонентів інтелектуального капіталу, підвищити обґрунтованість стратегічних рішень і буде сприяти ефективному формуванню державної інноваційної політики;

концептуальний підхід до формування організаційно-управлінських технологій розвитку інтелектуального капіталу підприємства, що, на відміну від наявних має шестирівневу причинно-наслідкову структуру (вхідні умови; теоретико-методологічне підґрунтя; принципи формування технологій; структура технологій; механізми реалізації; результати), заснований на сформульованих принципах і алгоритмах запровадження технологій управління інтелектуальним капіталом, використання якого дозволить

підвищити адаптивність внутрішньоорганізаційних процесів до швидких змін зовнішнього середовища, активізувати процедури управління знаннями та забезпечити результативність прийняття управлінських рішень щодо інноваційного розвитку підприємства;

набули подальшого розвитку:

структурні компоненти інтелектуального капіталу підприємства, які, на відміну від наявних, складаються з людського, структурного (організаційного), соціального, споживчого (клієнтського), управлінського та інноваційного капіталу, що мають між собою тісний взаємозв'язок та взаємозалежність і запровадження керівництвом заходів щодо інвестування у розвиток кожного компоненту дозволить досягти синергетичного ефекту у процесах формування доданої вартості підприємства та створить підґрунтя для комплексного оцінювання його інноваційного потенціалу й визначення дієвих механізмів підвищення рівня конкурентоспроможності на ринку;

структурно-функціональна модель інтелектуального капіталу підприємства, яка, на відміну від наявних, ділить компоненти інтелектуального капіталу на два блоки – інформаційний (процеси генерування нових знань, сприятливе середовище для інноваційного розвитку, ефективна внутрішня комунікація) й управлінський (система комунікації зі стейкхолдерами, розробка та реалізація інноваційної стратегії розвитку), визначає їх взаємний вплив та потенціал для активізації інноваційного розвитку, впровадження якої дозволить забезпечити раціональний розподіл ресурсів між компонентами інтелектуального капіталу, оптимізувати внутрішні бізнес-процеси, зміцнити відносини з клієнтами та партнерами, забезпечити соціально відповідальну спрямованість діяльності підприємства;

концептуальний підхід до управління внутрішньоорганізаційними знаннями, який, на відміну від наявних, передбачає послідовну реалізацію процесів збирання, класифікації, зберігання, розподілу та використання знань в діяльності підприємства на підґрунті розробленої схеми управління внутрішньоорганізаційними знаннями та обґрунтованої послідовності напрямів реалізації системи управління знаннями підприємства, що забезпечує ефективне нагромадження людського капіталу підприємства, розвиток його інтелектуального капіталу та створює на цьому підґрунті можливості для прискореної побудови в країні економіки знань;

стратегічні напрями інноваційного розвитку підприємства на основі управління інтелектуальним капіталом, які, на відміну від наявних, базуються на концептуальному підході до прискорення темпів нагромадження людського капіталу та враховують синергетичний ефект взаємодії структурних компонентів інтелектуального капіталу у процесі формування інноваційної стратегії діяльності підприємства, орієнтація на які стане умовою формування на базі підприємства стійкої інноваційної екосистеми яка буде розвивати таланти всередині трудового колективу та притягувати їх ззовні для зростання інтелектуального капіталу.

4. Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій, які захищаються.

Методологічну основу дисертації становить комплекс загальнонаукових і спеціальних методів, способів наукового пізнання та дослідницьких прийомів, застосованих у процесі виконання роботи. Теоретичним підґрунтям дисертації є базові положення економічної теорії, концепцій людського капіталу, інноваційного розвитку та економіки знань, а також наукові праці вітчизняних і зарубіжних учених, присвячені обґрунтуванню напрямів активізації інноваційного розвитку підприємств на основі результативного управління інтелектуальним капіталом.

Нормативно-правову базу дослідження сформували чинні законодавчі та нормативно-правові акти Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, органів державної влади та місцевого самоврядування, а також офіційні документи Світового банку, Організації Об'єднаних Націй, Міжнародної комісії з довкілля і розвитку та Міжнародного союзу охорони природи. Інформаційно-фактологічну основу дисертаційної роботи становлять статистичні дані Державної служби статистики України, аналітичні й статистичні матеріали підприємств, а також результати особистих спостережень автора, отримані в процесі дослідження.

Сформульовані у дисертаційній роботі висновки та рекомендації мають конкретний характер, охоплюють ключові аспекти дослідження інтелектуального капіталу як стратегічного ресурсу інноваційного розвитку підприємств, характеризуються науковою новизною та практичною цінністю. Отримані результати засвідчують вагомий внесок дисертанта у розвиток теоретико-методичних засад і прикладних підходів до ефективного управління інтелектуальним капіталом у контексті забезпечення інноваційного розвитку підприємств. Запропоновані у роботі підходи можуть бути використані як основа для підвищення інноваційної активності, конкурентоспроможності та адаптивності підприємств в умовах трансформації економіки знань, посилення глобальної конкуренції та зростання ролі нематеріальних ресурсів у забезпеченні довгострокового економічного розвитку.

5. Рівень теоретичної підготовки здобувача, його особистий внесок у розв'язання конкретного наукового завдання. Рівень обізнаності здобувача з результатами наукових досліджень інших учених.

У процесі підготовки дисертаційної роботи здобувачем ґрунтовно опрацьовано теоретико-методологічні засади дослідження інтелектуального капіталу як стратегічного ресурсу інноваційного розвитку підприємств. Теоретичну основу дослідження становлять наукові праці провідних зарубіжних учених: Т. Стюарт (T. Stewart), Л. Едвінссон (L. Edvinsson), Б. Марр (B. Marr), А. Бонтіс (A. Bontis), Дж. Роос (J. Roos), К.-Е. Свейбі (K.-E. Sveiby), а також вітчизняних учених: О. Бервено, В. Боковець, А. Василик, Л. Височіна, Є. Грицьков, М. Держевецька, Г. Житченко, І. Журавльова,

О. Кендюхов, Ю. Ключ, О. Коваленко, Т. Коломієць, А. Колот, І. Левіна, О. Полуяктова, Н. Маркова, Д. Соковніна, О. Стрижак, Г. Ступнікер, І. Чайковська, А. Чухно, О. Шкурупій.

Комплексний аналіз наукових джерел дав можливість здобувачу всебічно розкрити сутність, особливості формування та механізми використання інтелектуального капіталу в системі забезпечення інноваційного розвитку підприємств, а також обґрунтувати його роль у підвищенні конкурентоспроможності та забезпеченні сталого розвитку економічних систем у сучасних умовах господарювання.

Результати виконаного дослідження підтверджують високий рівень теоретичної підготовки здобувача, належну обізнаність із сучасними науковими концепціями та здатність до самостійного вирішення складних наукових завдань. Усі наукові положення, висновки та рекомендації, наведені в дисертації, отримані автором особисто. У роботах, виконаних у співавторстві, використано лише ті результати, що належать безпосередньо здобувачу.

6. Наукове та практичне значення дисертаційної роботи.

Наукова новизна результатів дисертаційної роботи визначається актуальністю обраної проблематики та поєднанням теоретичної і практичної цінності отриманих результатів. Наукове значення роботи полягає у розробці концептуальних основ управління інтелектуальним капіталом як стратегічним ресурсом, конкретизованих у теоретико-методичних підходах та системному інструментарії його реалізації в умовах інноваційного розвитку підприємств.

Практичне значення дисертаційної роботи полягає в удосконаленні понятійно-категорійного апарату дослідження інтелектуального капіталу підприємства шляхом визначення послідовності та циклічності етапів його розвитку; розробленні методичного підходу до оцінювання структурних компонентів інтелектуального капіталу підприємства на основі інтеграції кількісних і якісних показників та врахування взаємозв'язків між людським і структурним капіталом; удосконаленні методичного підходу до комплексного оцінювання тенденцій розвитку інтелектуального капіталу на державному рівні із використанням міжнародних і національних індексів; формуванні концептуального підходу до розроблення організаційно-управлінських технологій розвитку інтелектуального капіталу підприємства; виявленні структурних компонентів інтелектуального капіталу; розробці структурно-функціональної моделі інтелектуального капіталу підприємства; удосконаленні концептуального підходу до управління внутрішньоорганізаційними знаннями; обґрунтуванні стратегічних напрямів інноваційного розвитку підприємств на основі управління інтелектуальним капіталом.

7. Використання результатів роботи.

Основні результати та практичні рекомендації дисертаційної роботи пройшли апробацію та впроваджені у діяльність Управління освіти і науки Черкаської обласної державної адміністрації (довідка № 9307/02/11-01-31 від 07.04.2026 р.); Департаменту «Центр надання адміністративних послуг» Черкаської міської ради (довідка № 0501-06/175 від 31.03.2026 р.); Черкаської філії «Газорозподільчі мережі України» (довідка № 870/05 від 07.04.2026 р.); ТОВ «Черкаський завод з утилізації та переробки шин «КРИХТА» (довідка № 10-05/539 від 20.02.2026 р.); Консорціуму «СоюзБуд» (довідка б/н), ТОВ «Старвей Продакшн» (довідка б/н).

Окремі положення дослідження застосовуються в освітньому процесі Черкаського державного технологічного університету під час викладання дисциплін «Креативне мислення», «Планування в підприємницькій діяльності», «Стратегія підприємства», «Інноваційна діяльність», «Управління знаннями та інтелектуальним капіталом», «Економіка інноваційного розвитку» (довідка № 442/03-12/12.01 від 01.04.2026 р.).

8. Повнота викладу матеріалів дисертації в публікаціях.

Основні результати дисертаційного дослідження відображено в 15 наукових працях, серед яких 7 статей опубліковано у фахових наукових виданнях України, 8 тез доповідей опубліковано у матеріалах наукових конференцій. Загальний обсяг опублікованих праць становить 6,34 друкованих аркушів, із яких здобувачеві належить 3,61 друкованих аркушів.

Відповідність дисертації Юрка Ігоря Сергійовича на тему «Інтелектуальний капітал як стратегічний ресурс інноваційного розвитку підприємств» принципам академічної доброчесності підтверджено висновком комісії, сформованої у складі д.е.н., професора Л.С. Васильченко та к.е.н., доцента О.В. Якушевої. Аналіз роботи здійснювався із застосуванням програмного забезпечення Turnitin.

9. Апробація результатів дисертації.

Результати дисертаційної роботи пройшли апробацію на міжнародних науково-практичних конференціях, зокрема:

VII та VIII Міжнародній науково-практичній конференції «Обліково-аналітичне та організаційно-економічне забезпечення розвитку регіону» (м. Київ, 2024, 2025 р.);

XI Міжнародній науково-практичній конференції «Пріоритети розвитку фінансів, менеджменту та маркетингу: традиції, моделі, перспективи» (м. Київ, 2024 р.);

II Міжнародній науково-практичній конференції «Економічна аналітика: сучасні реалії та прогностичні можливості» (м. Київ, 2025 р.);

Міжнародній науково-практичній конференції «Сучасна парадигма економічної безпеки: інноваційні механізми імплементації» (м. Кропивницький, 2025 р.);

XII Міжнародній науково-практичній конференції «Пріоритети розвитку фінансів, менеджменту та маркетингу: традиції, моделі, перспективи» (м. Київ, 2025 р.);

XIV Міжнародній науково-практичній конференції «Економіка підприємства: сучасні проблеми теорії та практики» (м. Одеса, 2025 р.);

IX Всеукраїнській науково-практичній конференції здобувачів вищої освіти та молодих вчених «Цілі сталого розвитку: проблеми і можливості досягнення в Україні та світі» (м. Київ, 2025 р.);

XL Міжнародній науково-практичній конференції молодих вчених та студентів «Трансформація економічних систем та інститутів у нових геостратегічних реаліях» (м. Дніпро, 2026 р.);

The Monthly International Scientific and Practical Conference «Sustainable Development: Modern Theories and Best Practices» (Tallinn, Estonia, 2026).

10. Оцінка мови та стилю дисертації.

Дисертаційну роботу І.С. Юрка викладено в науковому стилі з дотриманням логічної послідовності подання матеріалу. Структура дослідження є цілісною та відповідає поставленим завданням і змісту виконаного наукового пошуку.

11. Відповідність змісту дисертації освітньо-науковій програмі, з якої вона подається до захисту.

Дисертаційна робота І.С. Юрка за тематичним спрямуванням, науковою новизною, практичним значенням, рівнем апробації та кількістю наукових публікацій у повній мірі відповідає освітньо-науковій програмі «Економіка» спеціальності 051 «Економіка» Черкаського державного технологічного університету.

12. Рекомендація дисертації до захисту.

Враховуючи рівень теоретичної та практичної підготовки, яку продемонстрував здобувач, дисертаційну роботу Юрка Ігоря Сергійовича на тему «Інтелектуальний капітал як стратегічний ресурс інноваційного розвитку підприємств» рекомендовано до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді Черкаського державного технологічного університету.

Це рішення було обрано шляхом голосування. У голосуванні брали участь 14 осіб. Результати голосування:

«За» – 14 осіб.

«Проти» – 0;

«Утрималися» – 0.

ВИСНОВОК

З огляду на ступінь наукової розробленості досліджуваної проблеми, актуальність теми дисертаційної роботи та новизну отриманих наукових результатів, експерти фахового семінару кафедр економіки та управління, менеджменту та бізнес-адміністрування, маркетингу Черкаського державного технологічного університету одноголосно ухвалили рішення: затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Юрка Ігоря Сергійовича на тему «Інтелектуальний капітал як стратегічний ресурс інноваційного розвитку підприємств» та рекомендувати роботу до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді Черкаського державного технологічного університету для здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 «Економіка», галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки».

01.06.2026 р.

Головуючий,
доцент кафедри
економіки та управління
Черкаського державного
технологічного університету,
к.е.н., доцент

Олександр СКОРИК